

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 1

Comissió d'Afers Institucionals

VIII legislatura / Segon període / Dimecres, 21 de març de 2007

Comissió d'Afers Institucionals

Presidència

de l'H. Sra. Núria de Gispert i Català

Sessió núm. 6

SESSIÓ NÚM. 6

La sessió s'obre a . Presideix la Sra. De Gispert i Català, acompanyada del vicepresident, Sr. Carnes i Ayats, i del secretari, Sr. Vigo i Sallent. Assisteix la Mesa el lletrat major.

Hi són presents les diputades i els diputats Sr. Camp i Batalla, Sr. Homs i Molist, Sr. Mas i Gavarró, Sr. Pelegrí i Aixut, Sra. Pifarré i Matas, Sr. Puig i Godes i Sr. Raventós i Pujadó, pel G. P. de Convergència i Unió; Sr. Clotas i Cierco, Sra. De Madre Ortega, Sra. Figueras i Siñol, Sr. Iceta i Llorens i Sra. Santos i Arnau, pel G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi; Sr. Bosch Cuenca, Sra. Gomà i Pons, i Sr. Ridao i Martín, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Sr. Piqué i Camps i Sr. Vendrell i Bayona, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Sr. Bosch i Mestres i Sr. Postigo i Garcia, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i Sr. Rivera Díaz, pel G. Mixt.

Assisteix/-en a aquesta sessió...

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sessió informativa de la Comissió d'Afers Institucionals amb el conseller d'Interior, Relacions Institucionals i Participació sobre el desplegament de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (tram. 355-00017/08). Conseller d'Interior, Relacions Institucionals i Participació. Sessió informativa.
2. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Afers Institucionals amb el conseller de Política Territorial i Obres Públiques sobre les gestions del Govern per a solucionar les anomalies en el servei de transport de viatgers de rodalia imputables a Renfe (tram. 354-00041/08). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.
3. Sol·licitud de compareixença del delegat del Govern de l'Estat davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre les causes, la gestió i les solucions de l'enfonsament del túnel de Vielha (tram. 356-00026/08). Sr. Josep Enric Millo i Rocher, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
4. Sol·licitud de compareixença del delegat del Govern de l'Estat a Catalunya davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre les anomalies en el servei de transport de viatgers de rodalia imputables a Renfe (tram. 356-00035/08). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

La presidenta

Molt bé. Bon dia, senyores diputades, senyors diputats, senyor conseller. Iniciem la sessió de la Comissió d'Afers Institucionals, i en primer lloc pregunto als grups parlamentaris si hi ha alguna substitució. Per part de Convergència i Unió ja estan dites. *(Pausa.)*

La Sra. Santos i Arnau [#]

Per part del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, el senyor David Pérez, el senyor Higini Clotas el substitueix. I la senyora Agnès Pardell a la senyora Manuela de Madre.

La presidenta

Moltes gràcies. *(Pausa.)* Sí. *(Veus de fons i pausa.)* Cap altra?

Sessió informativa de la Comissió d'Afers Institucionals amb el conseller d'Interior, Relacions Institucionals i Participació sobre el desplegament de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (tram. 355-00017/08)

Doncs, iniciem aquesta comissió donant la benvinguda al conseller, al secretari general, al secretari de Seguretat Pública i a totes les persones que l'acompanyen del seu departament. Aquesta sessió informativa és perquè el conseller expliqui les línies d'actuació del seu departament no només del desenvolupament sobre el desplegament de l'Estatut, com consta en la sessió informativa, sinó de totes les línies d'actuació.

La seqüència d'aquesta comissió serà com altres que ja hem tingut. En primer lloc intervindrà el conseller per espai màxim d'una hora. Després farem una pausa de deu, dotze minuts. Després intervindran els grups de major a menor amb una intervenció d'uns deu minuts, amb la flexibilitat que acostuma a tenir aquesta presidència. I després el conseller contestarà a tots els grups en bloc. I a continuació hi haurà una rèplica dels grups que ho desitgin de tres minuts.

Per tant, comencem donant la paraula a l'honorable conseller Joan Saura.

El conseller d'Interior, Relacions Institucionals i Participació (Sr. Joan Saura i Laporta)

Gràcies, senyora presidenta. Senyors i senyores diputades, comparec avui en aquesta Comissió d'Afers Institucionals per presentar les línies bàsiques d'actuació del Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació que tenen a veure amb els assumptes tractats en aquesta comissió. El passat 25 de gener vaig tenir

l'oportunitat de comparèixer a la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana per parlar de la política de seguretat, i en aquesta ocasió l'objecte de la meva presentació serà la resta de qüestions que són responsabilitat d'aquest departament.

Com ja saben, aquest departament s'estructura a partir d'una Secretaria General i dues secretaries sectorials, la de Seguretat Pública i la Direcció General de Jocs i Apostes, i l'àmbit de la Secretaria de Relacions Institucionals i Participació. Voldria començar presentant l'estructuració d'aquesta segona secretaria i les funcions que té encomanades, per situar el marc en què s'encabirà la meva intervenció.

De la Secretaria de Relacions Institucionals en depenen els òrgans directius següents: la Direcció general de Relacions Institucionals, la Direcció general de Participació Ciutadana, la Direcció General de la Memòria Democràtica, l'Oficina de Promoció de la Pau i Drets Humans, l'Oficina Tècnica de Suport per al Desplegament de l'Estatut, les secretaries de la Comissió Mixta de Transferències, de la Comissió Bilateral i de la Comissió Mixta Generalitat - Ajuntament de Barcelona, així com l'Institut d'Estudis Autonòmics.

Aquesta estructura orgànica ja deixa ben clar quines són les funcions que tenim assumides en aquest àmbit recollides en el Decret d'estructuració del departament, i que són les següents: les relacions institucionals i la coordinació de les relacions de col·laboració i cooperació entre la Generalitat i el Govern de l'Estat i les altres comunitats autònomes, l'impuls al desenvolupament estatutari, la promoció de la participació social i la innovació democràtica i la promoció de la pau i dels drets humans, i l'impuls i la coordinació de les polítiques públiques de la recuperació de la memòria democràtica.

Més enllà del redactat específic del decret, crec que podríem englobar les qüestions tractades en dos grans blocs temàtics, ambdós d'una gran importància i transcendència ciutadana i nacional. D'una banda, aquelles que tenen a veure amb la millora de l'autogovern de Catalunya, que en el context actual passa essencialment pel desplegament de l'Estatut, per descomptat, i també pel desplegament de la Carta municipal de Barcelona, a un altre nivell. I aquesta és, sens dubte, una qüestió de país d'enorme transcendència. Ara comptem amb un nou estatut, que ens dota de la

millor quota d'autogovern de la nostra història contemporània. Ara estem treballant perquè s'apliqui amb la màxima celeritat i eficàcia. No cal que els digui que aquesta és, sens dubte, una de les principals prioritats no ja d'aquest departament, sinó del conjunt del Govern i, com a tal, gaudirà de la nostra màxima atenció i de tots els nostres esforços.

Actuarem amb contundent fermesa i compromís de país amb allò establert a l'Estatut i serem exigents i rigorosos pel que fa al compliment del seu contingut de manera efectiva i lleial. Ho serem amb el Govern de l'Estat però també amb nosaltres mateixos, desenvolupant legislativament aquelles qüestions que depenen només de la Generalitat.

D'altra banda, a aquest departament també impulsa tot un seguit de noves polítiques com la participació ciutadana, la recuperació de la memòria democràtica o la promoció de la pau. Si aquestes matèries les adjectivo com a noves polítiques és perquè no formen part de l'agenda tradicional de les polítiques públiques i perquè no va ser fins al 2003, amb l'entrada del Govern d'esquerres, que aquestes qüestions van prendre la consideració pública com a tals. Cal dir, de totes maneres, que en algunes qüestions com en la recuperació de la memòria democràtica s'hi havien dut a terme accions ressenyables ja amb anterioritat.

Les qüestions que s'inclouen dins d'aquest àmbit, des del desplegament de l'Estatut fins al foment de la participació ciutadana, la memòria democràtica o el foment de la pau, comparteixen un mateix sentit. Totes elles contribueixen a modernitzar institucionalment Catalunya i a situar-la en el nivell i amb el protagonisme propi dels països més avançats del món. Aquets és l'eix comú.

Fora d'aquests dos grans blocs –desenvolupament de l'autogovern i noves polítiques– també s'inclou dins d'aquesta secretaria, com és obvi, la Direcció general de Relacions Institucionals. Com ja es va posar de manifest en la darrera legislatura, aquest Govern ha tingut i té la voluntat de contribuir a fer del Parlament el centre de la vida política. I, en aquest sentit, el treball d'aquesta direcció és clau. Així mateix, també volem continuar millorant les relacions amb el Síndic de Greuges i el Consell Consultiu, així com també amb altres comunitats autònomes i amb l'Estat. La finalitat

és, doncs, millorar les eines perquè les relacions institucionals de tot nivell siguin més àgils i eficaces.

Tot seguit, exposaré quins són els principis d'actuació del departament en aquestes qüestions, com entenem que s'han de tractar i quina voluntat guiarà les nostres passes. Finalment, exposaré de manera més específica els diferents compromisos sectorials per a cadascuna de les polítiques que impulsem i que he esmentat fins aquí. Seguint amb l'esquema plantejat abans, mantindré la distinció entre aquelles qüestions referides a la millora de l'autogovern i aquelles noves polítiques que he esmentat.

En primer lloc –el primer bloc–, vull destacar que estem davant l'inici d'una nova etapa per a Catalunya i que cal fer real i efectiva la millora de l'autogovern de Catalunya. des d'aquest punt de vista el desplegament de l'Estatut i les transferències que se'n desprenen són prioritàries. Aquesta és una de les principals tasques encomanades al departament, tasca evidentment compartida pel Parlament, pel Govern de la Generalitat i pel Govern de l'Estat, però que correspon, des de l'òptica governamental..., impulsar-la el nostre departament.

I en aquest sentit, voldria remarcar algunes de les actuacions realitzades durant els primers cent dies de govern i algunes de les línies de treball futures. Vull referir-me, doncs, a les següents qüestions..., als objectius i a les primeres accions en aquests cent dies. Quins són, en primer lloc, els objectius pel que fa al departament en aquest àmbit? Els objectius els podríem definir o simplificar en tres grans objectius. En primer lloc, impulsar i aprovar aquelles lleis de desplegament de l'Estatut que corresponen directament a aquest departament i donar suport al conjunt dels departaments en el desenvolupament de les noves lleis o de les noves competències. En segon lloc, posar en marxa els organismes que preveu l'Estatut –la Comissió Bilateral– i reiniciar els treballs de la Comissió Mixta de Transferències. I, en tercer lloc, en aquest marc – en aquest marc–, impulsar una agenda concertada de desenvolupament de l'Estatut amb el Govern de l'Estat.

Les lleis de desenvolupament de l'Estatut que pertoca impulsar al departament, d'acord amb les previsions de l'Estatut, són, en primer lloc, la llei del consell de

garanties estatutàries. És el consell, com vostès saben, que substitueix el Consell Consultiu i n'amplia competències, especialment en una qüestió fonamental: els dictàmens del nou consell de garanties estatutàries tenen caràcter vinculant amb relació als projectes de llei i a les proposicions de llei que afectin els drets reconeguts a l'Estatut. El president de la Generalitat va oferir públicament..., i va entregar un esborrany d'un avantprojecte de llei amb la voluntat política d'arribar a un gran consens sobre aquesta llei.

Una segona llei obligada per l'Estatut és la llei del règim jurídic dels convenis. Abans de l'estiu disposarem d'un avantprojecte d'aquesta llei..., per ser aprovada el mes de setembre en el si del Govern.

L'Estatut també amplia les funcions del Síndic de Greuges. Com vostè saben, el síndic és un comissionat del Parlament. Per tant, la modificació de la llei reguladora del Síndic de Greuges caldria tramitar-la, al nostre parer, per una ponència conjunta en el Parlament.

Així mateix, el Govern impulsarà la llei de la carta de drets i deures, tal com diu l'Estatut, i també aprovarà en les properes setmanes la llei de la presidència i del Govern.

També vull recordar que en aquest Parlament ja s'estan tramitant un seguit de lleis que desenvolupen l'Estatut: la llei de creació de l'Agència Tributària de Catalunya, tal com estableix l'article 204 de l'Estatut; la llei de creació del Memorial Democràtic, que desenvolupa l'article 54 de l'Estatut, un principi rector; o la llei de creació de l'Institut Català Internacional per la Pau, que desenvolupa l'article 51 de l'Estatut.

També vull destacar, remarcar, que hem donat continuïtat a algunes actuacions que provenen ja del final de la legislatura anterior pel que fa referència a la Junta de Seguretat, d'acord amb la nova configuració que li atribueix l'Estatut. Vostès saben que a la Junta de Seguretat, des del nou Estatut, la presidència correspon al president de la Generalitat, i el mes de setembre [#] –i ara recentment, fa quinze dies– hem fet una segona reunió amb aquesta nova configuració, amb acords importants tant pel que fa referència a l'ampliació dels Mossos d'Esquadra com per a l'aprovació de determinats protocols de coordinació policial operativa o de coordinació en matèria

antiterrorista..., i amb una creació d'una ponència tècnica per tal de millorar el finançament dels Mossos d'Esquadra.

El segon objectiu, els deia, és la creació i l'impuls de la Comissió Bilateral i el reinici dels treballs de la Comissió Mixta de Transferències. Aquests dos objectius van estretament lligats amb elaborar una agenda concertada de desenvolupament de l'Estatut amb el Govern central. La Comissió Bilateral la vam crear el dia 26 de febrer. No només va ser una sessió constitutiva, sinó que vam prendre acords, entre els quals vull destacar l'acord que a la propera comissió bilateral hi hagi un punt específic d'infraestructures. És una proposta que el Govern català vàrem fer en aquest reunió.

Vam decidir la creació d'un grup de treball d'acord amb el que diu la Llei de pressupostos del 2007 de l'Estat, per tal de definir la metodologia del càlcul de les inversions d'infraestructures que preveu l'Estatut. I també vam constituir un parell de subcomissions provisionals, que esperem que en la propera reunió de la Comissió Bilateral ja siguin definitives, una que fa referència al seguiment normatiu i prevenció de conflictes..., i l'altra pel que fa referència a la constitució d'una subcomissió de cooperació i col·laboració que ens presenti un informe amb relació als diversos instruments de participació, col·laboració, cooperació que preveu l'Estatut.

També vàrem acordar posar en marxa, en aquest terreny, la participació de la Generalitat en els òrgans d'administració de paradors nacionals de turisme.

Però crec que possiblement el fet polític..., un dels fets polítics més rellevants va ser que vam lliurar la llista de transferències que a parer del Govern es desprèn automàticament de la lectura de l'Estatut. Aquesta llista la vam entregar al Govern central. Posteriorment,

Fitxer 2

...vàrem, a la Comissió de Transferències, la part catalana, lliurar el llistat, un llistat que encara està obert a modificacions, a millores o ampliacions que els grups parlamentaris o que la Comissió Mixta de Transferències consideri, però pensem que el document que vàrem entrar, que vàrem entregar és un document exhaustiu, que, en definitiva, determina les transferències, com després explicaré, que es necessiten.

Però en aquesta Comissió Bilateral vam acordar ja obrir ponència..., vam aprovar retardar-nos a la Comissió de Transferències, per obrir ponències en els temes de beques universitàries i no-universitàries, en el que fa referència a la seguretat privada que diu l'Estatut, al tema d'immigració, a les funcions en matèria de notaries i registres, i donar continuïtat a unes negociacions ja iniciades des de fa molt temps amb relació al traspàs de l'Hospital Clínic.

En aquest camp d'impuls i desplegament de l'Estatut, també la setmana passada es va reunir per primera vegada el Consell per l'Impuls al Seguiment del Desplegament de l'Estatut d'Autonomia, com a òrgan d'informació, consulta i assessorament del Govern de la Generalitat adscrit a la Presidència. La seva creació, com el president va dir en una sessió de control, respon a la voluntat del Govern de disposar d'un marc de col·laboració per debatre i impulsar el desenvolupament estatutari. Aquest consell es reunirà sempre prèviament i posteriorment a les reunions de la Comissió Bilateral.

Vaig a l'apartat de les transferències que es desprenen de l'Estatut. En el document que els he entregat –no les llegiré– hi ha el text, el llistat de les quaranta transferències que a parer del Govern es desprenen automàticament de l'Estatut. Dir claríssimament que aquest document també, com he dit abans, va ser entregat als membres de la Comissió de Transferències, perquè ens aportessin la seva opinió amb relació al contingut de les mateixes. Crec que la diferència important amb relació a aquest document, d'altres documents que en el passat havíem elaborat, és que en el passat demanàvem transferències, i en aquest, al llistat que vostès tenen, entenc que és l'obligació del compliment de la llei. És a dir, hem estat molt de temps demanant la transferència de la Inspecció de Treball. Se'ns podia dir que sí o que no; la demanàvem. Ara no l'hem de demanar, perquè l'Estatut diu que s'ha de transferir la Inspecció de Treball i, per tant, cal complir la llei, eh? Des d'aquest punt de vista, aquest llistat que tenen és això; no hi figuren altres transferències, que segur que políticament demanarem, però que no es desprenen del contingut de l'Estatut. Per exemple, els aeroports, eh? Del contingut de l'Estatut no es desprèn automàticament la transferència de l'aeroport o dels ports, eh?

I per tant, en aquest llistat..., crec que és un llistat de quaranta transferències que esperem que amb el Govern central, a la propera Comissió Bilateral, puguem concertar aquesta agenda de terminis de com avançar en les transferències. I, com he dit abans, en aquest llistat no hi figuren algunes transferències que es podrien demanar per l'aplicació del 152, tampoc hi figuren aquelles transferències que a la Comissió Bilateral es poguessin acordar, de nous traspassos, o tampoc hi figuren transferències que es poden derivar, en definitiva, de la creació de l'agència tributària catalana i del consorci, que podria significar, que hauria de significar també el traspàs de funcions, serveis i mitjans de l'Administració de l'Estat.

Els estalvio la lectura de les quaranta transferències, eh?, però sí que tots vostès les tenen i segur que després pot ser objecte de debat.

També, en aquest punt de desplegament de l'Estatut, em sembla important destacar que en aquests moments també, després de l'aprovació del tram de la llei, del tram de la Carta municipal estatal, hi ha una comissió, en definitiva, de desplegament, i d'aplicació i de concreció d'alguns aspectes de la Carta municipal pel que fa referència al tram estatal. Dir que ara, el 13 de març, ara fa pocs dies, vàrem reunir la Comissió Mixta Estat - Generalitat - Ajuntament de Barcelona a Madrid, i vam acordar tres punts que també vull destacar.

En primer lloc, la pròrroga del Conveni de col·laboració..., del finançament, en definitiva, del Govern de l'Estat en algunes institucions culturals de Barcelona de caràcter nacional –Parlo des del MNAC fins al Teatre Nacional de Catalunya, fins a altres institucions culturals. Vàrem acordar un conveni de gestió integrada del litoral de Barcelona entre el Ministeri de Medi ambient, la Generalitat i l'ajuntament de Barcelona, i vam acordar posar en marxa l'estudi de l'Ajuntament de Barcelona relatiu a l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana.

En aquest àmbit d'autogovern, molt ràpidament, també vull destacar el balanç i les funcions de l'Institut d'Estudis Autonòmics. Com saben, aquest institut està adscrit al departament i l'encapçala en Carles Viver i Pi-Sunyer. Crec que puc afirmar que, durant l'anterior legislatura, el seu paper va ser absolutament essencial per a l'elaboració de la proposta de reforma de l'Estatut d'autonomia i a ell li devem bona

part de millora de l'autogovern aconseguida. I vull fer aquest reconeixement públicament, avui, en aquesta sessió. En aquest mateix sentit, l'institut continuarà tenint en la present legislatura un paper molt i molt important en la seva tasca d'assessor i de suport al Govern en totes aquelles qüestions relacionades amb el desenvolupament de l'Estatut, així també com per la seva tasca de seguiment i avaluació preventiva de les iniciatives estatals que puguin tenir repercussió sobre les competències de la Generalitat.

L'activitat de l'institut s'articula en dues àrees: l'Àrea d'Estudis i de Recerca, i l'Àrea de Desenvolupament Autonòmic i Estatutari.

En la primera àrea, en l'Àrea d'Estudis i de Recerca, en aquests moments es fan..., destaquem seminaris que tractarem sobre la posició del Tribunal suprem i la seva relació amb els tribunals superiors de justícia, els reptes actuals de la política lingüística als estats plurilingües, o també està previst, a finals d'any, tenir un informe sobre les relacions intergovernamentals a l'Estat espanyol. També vull fer esment a la creació del premi Josep Maria Vilaseca i Marcet, un premi per a estudis d'autonomia política i federalisme, que s'atorga a la millor obra científica original i inèdita en aquest sentit.

Quant a la segona àrea, l'Àrea de Desenvolupament Autonòmic i Estatutari, la seva activitat se centra i se centrarà de forma quasi exclusiva en la tasca de donar suport al desplegament de l'Estatut en tres grans línies d'actuació. En un sentit, en una primera línia, per perfilar quin desplegament caldria dur a terme des dels diversos departaments, i per tant en aquests moments es produeixen sessions de treball entre l'institut i cada departament, per definir què vol dir, des del punt de vista de cada departament, el desplegament de l'Estatut. En segon lloc, donar assessorament als diversos departaments a l'hora de l'elaboració d'avantprojectes de llei i decrets des de la perspectiva del nou marc competencial. I en tercer lloc, assessorar l'elaboració d'instruments de col·laboració verticals i horitzontals en relació amb altres comunitats autònomes.

Vull també fer referència a la necessitat d'agilitar i aprofundir les relacions institucionals i el paper de la Direcció General de Relacions Institucionals. Aquesta

direcció general s'articula en dues subdireccions generals: una Subdirecció de Relacions Intergovernamentals, i una Subdirecció de Relacions amb el Parlament, també amb el futur consell de garanties estatutàries i amb el Síndic de Greuges.

En aquesta legislatura, aquesta direcció general assumeix noves tasques, que, en el cas de les relacions intergovernamentals passen per la millora del Registre de convenis, ara existent, i la creació de nous instruments que permetin difondre les activitats de cooperació que es realitzen en el si dels òrgans de col·laboració ja existents. La direcció ha de complir també amb la tasca de dotar el Govern d'instruments per a millorar significativament les relacions horitzontals amb la resta de comunitats autònomes. Això ho pensem fer, en definitiva, millorant, innovant l'actual Registre de convenis, ampliant-lo d'acord amb el que diu l'Estatut –no només els convenis amb l'Estat i amb altres comunitats, sinó els convenis amb els poders locals, així com amb les institucions universitàries i de recerca. I paral·lelament es crearà un registre de mecanismes de participació, de cooperació i de col·laboració, com ara les conferències sectorials.

En el camp de la millora de les relacions horitzontals es planteja l'establiment de punts de trobada polítics i acadèmics de referència, amb la perspectiva de la institucionalització d'autèntiques conferències horitzontals de debat i cooperació. Un clar exemple positiu, en aquest sentit, han estat les Jornades sobre registres de convenis de col·laboració i cooperació, que es van efectuar el maig del 2006, en què hi van assistir representants del Ministeri d'Administracions Públiques i de vuit comunitats autònomes, entre elles, Galícia, les Illes Balears, Aragó, Madrid o Navarra.

I en les relacions amb el Parlament, durant aquesta legislatura ens proposem millorar i consolidar els avenços anteriors. Hem elaborat criteris, pautes i materials per incrementar la qualitat i la cohesió en la tramitació de les iniciatives parlamentàries en el si del Govern. En la línia de transparència informativa que caracteritza el Govern, hem posat tots els mitjans per garantir una informació actualitzada, al dia, a la web del departament.

Vull fer referència també, en aquests moments, al que en dic jo «noves propostes per millorar les polítiques públiques». Pel que fa a les polítiques de promoció de

participació ciutadana, de recuperació de la memòria democràtica i foment de la pau, no parteixen del no res. Des d'aquest departament comptem amb el bagatge de l'acció de tres anys de l'anterior legislatura que considerem globalment positius. Entenc que en el marc d'aquesta reflexió s'explica el bon inici del tràmit parlamentari de la Llei de creació del Memorial democràtic, una llei que homologarà Catalunya a la resta de països que han fet de la lluita antifeixista i la defensa de la llibertat un signe d'identitat, com França, Alemanya o Itàlia. D'altra banda, cal recordar que els subvencions d'ofertes per a aquest departament es van quasi duplicar del 2005 al 2006, i enguany hem hagut d'obrir una segona línia de subvencions. Tanmateix, ja avanço que el diàleg i la voluntat de consens serà el nostre objectiu durant la tramitació de la llei. I espero i desitjo que s'acabi aprovant amb el vot de tots els grups.

En l'àmbit de la promoció de la cultura de pau i dels drets humans comptem amb un moviment pacifista a casa nostra que personalment em fa sentir profundament orgullós. Tanmateix, en un tema tan transcendent a nivell internacional, i més en uns moments convulsos com els actuals, cal que la Generalitat tingui una veu pròpia i que se senti amb força. Així ho han fet països avançats d'Europa, com Suècia o Noruega. És en aquest sentit que s'emmarca la llei de creació de l'Institut Català Internacional per la Pau, que en qüestió d'unes setmanes serà debatut al Parlament.

I en tercer lloc, tenim el compromís de promocionar una participació més directa i més continuada de la ciutadania en els assumptes públics. La participació ciutadana no és una qüestió estètica ni conjuntural, és una necessitat i un compromís amb la mateixa democràcia. Aquest Govern va ser el primer a crear una direcció general de participació ciutadana de tot l'Estat, una experiència que han imitat al País Valencià i al País Basc. El resultat de la seva acció és que avui, diversos departaments del Govern incorporen processos de participació en l'elaboració dels plans i lleis més transcendents, com ha estat en el cas de la Llei de serveis socials, el pla d'equipaments penitenciaris o la Taula de la ciutadania i immigració, per posar uns exemples. I això, els ho ben asseguro, es nota en l'enriquiment del resultat final i en el consens aconseguit. I val la pena destacar l'extraordinària acollida que han tingut les

subvencions per a l'impuls de processos participatius dels ens locals, el que demostra una creixent demanda ciutadana i també política en aquest sentit.

En definitiva, totes aquestes polítiques, com he pogut comprovar en aquests darrers tres anys, es troben en un moment d'eclosió i d'expansió. I en aquesta legislatura, l'objectiu ha de ser consolidar-les i continuar impulsant-les.

A continuació, explicaré les principals línies de treball d'aquestes polítiques que he esmentat, començant per la Direcció General de Participació Ciutadana.

Com deia abans, la incorporació de la participació en les polítiques de la Generalitat ha suposat desplegar una activitat transversal destinada a incorporar els ciutadans en el disseny i el desplegament d'elles polítiques impulsades des dels diferents departaments. En aquest sentit, podem destacar el procés d'informació i debat al voltant de l'elaboració del nou Estatut, que ja he esmentat, Però també, en moltes altres polítiques, com l'elaboració del Pla d'equipaments penitenciaris, els plans de gestió de conques, en l'elaboració de la Llei de serveis socials o de la Llei de joventut. A cada procés s'han fet sessions informatives, tallers on s'han recollit propostes, i posteriorment –i això per nosaltres és molt important– hem fet el retorn de tot el procés; és a dir, hem donat compte als ciutadans i ciutadanes de per què ha servit aquest procés participatiu, de quines han estat les aportacions ciutadanes que finalment s'han recollit en els projectes de llei, de quines no ho han estat i del perquè.

Hem donat suport a les polítiques locals de participació. L'actuació més rellevant va ser la posada en marxa d'una convocatòria de subvencions. Així, entre els anys 2005 i 2006 es va posar dos milions d'euros a la disposició d'unes quatre-centes iniciatives locals d'innovació democràtica; és a dir, hi ha hagut quatre-cents ajuntaments o consells comarcals que han tirat endavant iniciatives locals de participació en dos anys. En aquest mateix sentit, el 2006 es va obrir una nova línia de subvencions per tal de donar suport als processos participatius que s'engloben dins dels projectes d'intervenció integral en àrees urbanes d'atenció especial, és a dir, en la Llei de barris, amb una quantitat total de 200.000 euros. I també hem posat en marxa iniciatives concretes. Les principals línies de treball han estat: la democràcia electrònica, el foment de la participació entre els col·lectius menys participatius –joves, dones i

immigrants–, el paper de la participació i el diàleg en els polítiques que generen conflictes territorials, o la mesura del capital social i el benestar subjectiu.

Quins són els objectius en aquest àmbit de participació, en aquesta legislatura?...

Fitxer 3

...com he dit abans, dels resultats que valorem positivament del treball fet en aquests tres anys.

En primer lloc, sistematitzar i estendre la incorporació de la participació ciutadana en l'elaboració del conjunt de les polítiques del Govern. He destacat, he remarcat alguns projectes de llei que s'han fet amb participació ciutadana, però la nostra voluntat, des del departament, és ampliar i eixamplar aquest nivell de participació a la majoria de projectes de llei que s'aprovin en el Govern.

En segon lloc, amb relació a determinades taules de participació –consells o taules– volem consolidar un programa de modernització per facilitar que la societat pugui ser escoltada i fer un seguiment efectiu de les diverses polítiques que impulsa el Govern. En aquests moments, temes importants o consells importants que s'estan tirant endavant són el Consell de Seguretat, la posada en marxa dels consells de salut o la definició del Consell Social per al Desenvolupament Sostenible.

I, en tercer lloc, també volem consolidar i eixamplar la línia d'ajuts de les iniciatives locals adreçades a incorporar participació ciutadana en les polítiques locals. Un suport que concretarem en uns ajuts econòmics que superaran els 2 milions d'euros anuals i que ens proposem que arribin a una mitjana de tres-cents ens locals per any, és a dir, a una tercera part dels nostres ajuntaments i consells comarcals.

Al costat d'aquests tres eixos que conformen els pilars de la política de promoció hi ha un conjunt d'iniciatives diverses i en voldria destacar les més significatives. En primer lloc, tal com diu l'Estatut, elaborar la llei de consultes populars; una llei que s'ha de fer amb participació, en col·laboració amb el Departament de Governació i Administracions Públiques, però que és una llei important per tal de millorar els instruments democràtics i canals de comunicació entre la ciutadania i els ens locals.

També en aquest àmbit hem iniciat una línia de treball de reflexionar i de millorar, diguem-ne, la democràcia representativa, sovint quan hi han eleccions tots diem que el nivell d'abstenció és insuportable, que és molt alt, però possiblement no en tornem a parlar fins les properes eleccions. Des d'aquest punt de vista, immediatament després de les eleccions autonòmiques, de les darreres eleccions autonòmiques, vam fer una enquesta sobre l'abstenció, una enquesta molt àmplia, amb uns resultats que ja els vam comunicar i vam remetre l'enquesta al Parlament. En aquests moments estem a punt de tancar un comitè d'experts que en base a aquesta enquesta decideixin fer una anàlisi, fer unes propostes i que aquestes propostes siguin objecte de debat, no només polític, sinó social, per tal de contribuir, en definitiva, a l'increment de la participació també en l'àmbit electoral.

I també, com he dit abans, continuarem incorporant la participació en l'elaboració de les polítiques públiques del Govern. En aquests moments, com a punts o línies de treball o exemples destacables hi ha els processos participatius en la Directiva marc de l'aigua. La Directiva marc de l'aigua aprovada per la Unió Europea és un instrument de compliment obligatori que determina i preveu també la necessitat de participació. O s'ha portat un procés de participació important en l'elaboració de la Llei d'acollida de les persones immigrades i retornades a Catalunya. Aquest procés de participació ha significat recollir i comptar amb diverses sensibilitats de la nostra societat. I el passat 1 de març es va obrir el procés de participació amb relació a aquesta llei d'acollida amb l'organització de setze tallers i amb la participació de més de cinc-centes persones debatent els continguts d'aquest projecte de llei.

Passo a parlar ara de la Direcció General de la Memòria Democràtica. El canvi de programa a Direcció General de la Memòria Democràtica no és només formal, sinó que, amb la nova legislatura, també amplia les seves competències, com l'atenció als expresos polítics de la Guerra Civil i el franquisme, la qüestió dels desapareguts i les fosses comunes de la Guerra Civil i la postguerra, la recuperació del patrimoni democràtic i els espais de la memòria, incloent-hi la relació de la Generalitat amb el COMEBE i amb el Museu d'Exili de la Jonquera.

La creació d'aquesta direcció general explicita, doncs, la consolidació del compromís de la Generalitat amb les polítiques públiques de restitució de la memòria democràtica i també voluntat de posar fi a la dispersió de competències que hi tenen relació.

La nova direcció general, si més no fins a la creació del Memorial, té tres tasques fonamentals o principals: l'impuls de la legislació vinculada a les polítiques públiques de restitució de la memòria històrica, la Llei del Memorial Democràtic, ja en el Parlament, i, com després explicaré, la Llei de fosses i desapareguts, com un primer objectiu. En segon lloc, la promoció de la memòria democràtica, mitjançant convocatòries, subvencions, signatura de convenis... I, en tercer lloc, anar prefigurant ja a la pràctica el futur del Memorial Democràtic.

He de dir que del balanç del 2004 al 2006 en fem també un balanç positiu. I possiblement un dels elements que jo personalment considero més positius és haver incorporat en el debat públic el debat de la recuperació de la memòria democràtica. Com ja vaig o ja vaig esposar en el debat parlamentari de presentació de la Llei, el dimecres passat, la clau de la nostra política en aquest àmbit es centra en el seu adjectiu democràtic. Aquest és el fil argumental i l'essència de la seva raó de ser. La proclamació dels valors que la fonamenten implica necessàriament la preservació de la memòria de la llarga i dura lluita que va portar al seu assoliment i això implica al seu torn l'homenatge i el desgreu a totes les persones que ho van fer possible.

Precisament, l'acció duta a terme durant la legislatura passada constitueix una prefiguració del que més endavant serà el Memorial Democràtic. En primer lloc, la funció de commemoració, com els homenatges retuts a les deportades i als deportats catalans als camps nazis, l'acte en reconeixement de les víctimes del franquisme per la seva opció sexual o l'acte en commemoració del 75è aniversari de la proclamació de la Segona República.

Una altra iniciativa decisiva en aquest àmbit han estat les convocatòries de subvencions 2005, 2006 i 2007, que ens han permès entrar en contacte amb les associacions memorialistes, així com amb centres d'estudis i ens locals, de manera que ben poques de les iniciatives d'interès dutes a terme a Catalunya els dos anys

darrers en són alienes. Això, a més, ha obert camí a la territorialització de la memòria democràtica.

Un altre gran eix d'actuació d'aquests anys ha estat la difusió i la recerca. En aquest sentit, s'han organitzat, en col·laboració amb diverses institucions i organismes, un bon nombre d'exposicions, de considerable èxit de públic, com ara l'exposició de «La maternitat d'Elna», de «L'olimpíada popular del 36» o la de «Els cartells de la República», entre d'altres. Però també s'ha col·laborat i s'està col·laborant en mitjans de comunicació, com la revista *Sàpiens*, Catalunya Ràdio o en pel·lícules com *Salvador*. Així mateix, s'han establert convenis per a la catalogació i digitalització de fons documentals, com ara els del Tribunal Militar de Barcelona o per a la localització i la senyalització de llocs d'interès històric de la Guerra Civil a Lleida.

Per suposat, continuarem exercint aquestes funcions fins la creació de la Institució del Memorial Democràtic. Però més enllà d'això, sí que vull destacar algunes actuacions concretes que pensem dur a terme en aquesta legislatura. La primera, evidentment, com he dit abans, és la creació del marc legal amb la tramitació de la Llei del Memorial i la redacció i posterior tramitació d'un projecte de Llei de fosses, que pensem tenir-ne un avantprojecte aprovat abans de l'estiu o immediatament després de l'estiu. Com he dit abans, en aquestes dues lleis, crec que és molt important un diàleg que permeti un consens. Amb relació al tema de les fosses, recordar que a Catalunya es calcula que hi ha unes nou mil persones enterrades en fosses de la Guerra Civil i la República, que estan localitzades cent cinquanta-una fosses anònimes i que la majoria d'elles contenen despulles de soldats dels dos bàndols, i es troben a prop dels cursos de la Noguera Pallaresa, el Segre i l'Ebre. El projecte de Llei perseguirà els següents objectius: recollir les directius dels organismes internacionals, garantir la dignificació de les fosses localitzades, preveure un protocol d'actuació, segons els casos i les tipologies, i garantir la gestió del cens i del fons documental. Com he dit abans, la previsió és que el projecte el puguem tramitar com a molt tard la tardor del 2007 i mentrestant, si cal fer algun tipus d'actuació d'urgència, s'elaborarà un protocol. Així mateix, s'està a punt de signar un conveni amb l'Associació per a la Recuperació de la Memòria Històrica de Catalunya per l'elaboració del cens de desapareguts.

La segona actuació és l'atenció als expresos polítics. Saben vostès que la Llei 21/2005, del 29 de desembre, va deixar obert el període de presentació de sol·licituds, i estableix que les persones afectades pels supòsits de la llei d'amnistia que no haguessin pogut presentar dins dels terminis sol·licituds i indemnització, ho puguin fer. Des de l'any 2000 s'han presentat 38.598 expedients d'indemnitzacions, 21.402 dels quals, és a dir, el 55 per cent, han estat concedides, amb un abonament total de més de cinquanta-un milions d'euros. Tot plegat, fa preveure que el percentatge d'indemnitzacions serà aproximadament del 60 per cent respecte al número de sol·licituds. I intentarem continuar la tramitació agilitant, en definitiva, la concessió d'aquestes indemnitzacions.

Aquest any també és l'any que fa trenta anys de la transició, de les primeres eleccions democràtiques. I en aquest sentit, la transició segur que es col·locarà també en el centre de les reflexions i d'alguns debats que es produiran aquest any. En aquest sentit, s'està treballant conjuntament amb el CCCB en una exposició que tindrà per comissaris Manel Risques, Ricard Vinyes i Antoni Marí. Aquesta exposició no està pensada en termes d'una descripció cronològica, narrativa d'un episodi històric, sinó com una proposta de comprensió d'un procés complex i dens que actua de llindar entre dictadura i democràcia i que afecta, i així està [#], a les persones que el van viure.

Continuarem, evidentment, amb la política de subvencions i també, com he dit abans, les iniciatives portades a terme i el bagatge d'aquests tres anys ens porten al que jo en dic una territorialització del Memorial Democràtic. El Memorial Democràtic de Catalunya serà una xarxa de projectes i iniciatives públiques a llocs de memòria i entitats en contínua interacció. En aquest sentit, preparem un pla director dels espais de la memòria a partir d'una llista de grans espais, com ara els espais de la Batalla de l'Ebre, del Segre i de l'Alt Pirineu o de les rutes de l'exili i el pas de la frontera.

I, finalment, com a una iniciativa, el 24 i 27 d'octubre de l'any passat hi havia previst un col·loqui internacional de diverses experiències de memòria democràtica, que el vam, evidentment, ajornar, perquè estàvem en plena campanya electoral, no? I, per tant, el que farem serà enguany recuperar aquesta idea, és a dir, la celebració d'un

col·loqui a Catalunya, internacional, sobre polítiques de recuperació de la memòria democràtica amb persones, diguem-ne, rellevants i amb experiències rellevants d'altres indrets, internacionals.

Vull també fer referència als temes de l'Oficina de Pau i Drets Humans. La mateixa creació del Programa internacional català per a la pau posava de manifest ja en aquells moments la voluntat política de crear un instrument específic de cara a articular una política pública de foment de la pau, en bona part com a resposta a una demanda de la societat. En aquest procés de creació de l'institut es van prendre dos grans acords bàsics, que han configurat el futur de la nova institució: en primer lloc, que s'aprovaria per llei del Parlament com a expressió de la voluntat de la ciutadania i que aniria més enllà del Govern, no es tractava de fer una direcció general de pau; en segon lloc, un pacte amb el Moviment per la Pau i les universitats per donar-li el caràcter públic i institucional i alhora independent del Govern. Es tractava de crear un organisme autònom amb el màxim consens, no sotmès als canvis i a les variables polítiques fruit de l'impuls de la societat civil. Una institució situava la intersecció de l'administració del món i del Moviment per la Pau, que va més enllà d'un centre de recerca o d'un organisme de l'Administració, i que ha de facilitar l'activitat i la intervenció en processos a favor de la pau.

L'article 51 de l'Estatut de Catalunya, dedicat a la cooperació, al foment de la pau i a la cooperació al desenvolupament, estableix l'obligació de la Generalitat de promoure la cultura de la pau i accions de foment de la pau al món. És la primera vegada que la generalitat assumeix competències de forma explícita en matèria de pau. El fet que el mateix article dediqui el subapartat 51.2 a l'obligació relativa a la política de cooperació al desenvolupament deixa ben clar que es tracta de dues polítiques públiques relacionades però diferenciades.

El Decret d'estructuració del departament crea aquesta oficina, que substitueix l'anterior programa per a la creació de l'institut. L'oficina, com a estructura governamental estable, té com a tasca principal desplegar les competències de promoció de la pau que confereix l'Estatut a la Generalitat, així com, per primera vegada d'una forma explícita, la promoció dels drets humans. A més, el caràcter

independent de l'institut, així com la voluntat d'ampliar l'actuació governamental al terreny de la promoció dels drets humans aconsellaven la creació d'aquesta estructura governamental estable. La primera tasca de l'oficina és la de desenvolupar una política pública de foment de la pau i dels drets humans. Això es concretarà en el desenvolupament d'un pla d'actuació, des del punt de vista governamental, de foment d'aquests dos valors. Per altra banda, i en segon lloc, ha de continuar impulsant el procés de creació de l'Institut per a la Pau, avui en fase ja de tramitació parlamentària, fins a la seva posada en funcionament definitiva. L'oficina volem que centri la seva activitat en la interlocució amb l'institut com a Administració, així com en la relació amb les altres administracions, institucions internacionals, xarxes, governamentals, tant a nivell com amb els ens locals. Així mateix ha de fomentar la coordinació i

Fitxer 4

i recerca de coherència en les polítiques de la Generalitat en l'àmbit del foment de la pau i dels drets humans; donar cobertura institucional a aquelles activitats de la societat civil que així ho requereixen, i donar suport a les activitats de les entitats de pau i drets humans, així com al món acadèmic, i promoure missions d'observació electoral de monitoratge dels drets humans, així com d'accions orientades a fomentar la defensa i protecció dels drets humans a tercers països.

És, per tant, necessària, atesa la situació de canvi que es portarà a terme al llarg del 2007, una estructura flexible i versàtil, i alhora molt professional, que sàpiga establir ponts de col·laboració amb els altres departaments de la Generalitat, especialment amb la Secretaria d'Affers Exteriors i amb l'Agència de Cooperació, així com amb altres estructures governamentals.

Atesa la propera creació de l'institut i el dinàmic teixit associatiu amb què comptem, l'oficina es concep com un catalitzador i fomentador d'una política pública que es realitza en concertació amb d'altres sectors públics i privats.

L'oficina compta, en aquests moments, o vol definir tres objectius estratègics, en els dos àmbits que els he dit abans –tant en el de pau i en el de drets humans. Cada un

d'aquests objectius es desenvoluparà a través d'una sèrie d'activitats adreçades al seu compliment.

El primer objectiu: el recolzament d'activitats de promoció de pau i els drets humans. Hi haurà una convocatòria de subvencions per a activitats de pau i de promoció dels drets humans dels ens locals i entitats sense afany de lucre. L'any passat es va concedir un total de 600.000 euros repartits en 115 projectes; enguany la quantitat total serà la mateixa i el nombre de sol·licituds ha arribat a 140. Donar suport a la xarxa d'ajuntaments per la pau i pels drets humans a la seva extensió a tot Catalunya i a la seva vinculació amb les xarxes internacionals.

El segon objectiu seria desenvolupar una política pública de promoció de la pau i dels drets humans; la creació de l'institut –com he dit abans– amb una llei que s'està tramitant en el Parlament; l'impuls de la política de promoció de pau i els drets humans al si de la Generalitat de Catalunya, des de la perspectiva de la coordinació, la transversalitat i la coherència, amb l'establiment d'un portal de referència sobre pau. I, en tercer lloc, la participació, col·laboració i recolzament de les xarxes d'organitzacions de fora de Catalunya que treballen en l'àmbit de promoció de la pau i dels drets humans.

M'ha semblat important –crec que està a la pàgina 40, que vostès tenen, no sé si és la mateixa pàgina... (*Algú diu: «No, nosaltres la 21.»*) La 21... (*Algú diu: «No coincideix, però el contingut sí que coincideix.»*) Vostès tenen la lletra petita, jo la lletra gran. (*Rialles.*) Bé, m'ha semblat important definir o sintetitzar les deu actuacions més importants de tot el que els he referit, no?

La primera és la necessitat d'avançar i de fer efectiu el traspàs de les quaranta matèries presentades a la Comissió Mixta de Transferències i en el si de la Comissió Bilateral, eh? Crec que és molt important, en primer lloc, arribar a un acord en el si de la Comissió de Transferències, en el si dels grups parlamentaris i després amb el Govern central, sobre quines transferències que es desprenen automàticament – automàticament– de l'Estatut s'han de transferir. Insisteixo en aquesta idea que no és demanar transferències, sinó fer que la llei es compleixi, que són qüestions absolutament diferents.

En aquest llistat de transferències, hi torno a insistir, no hi figuren altres demandes polítiques que el Parlament ha fet o que el Govern farà, però que no estan situades perquè no es desprenen automàticament de l'Estatut, que no vol dir que s'hi renunciïn, a elles.

El segon gran objectiu és donar el màxim dinamisme a la Comissió Bilateral. A l'Estatut, jo crec que una de les..., al nou Estatut, crec que un dels aspectes polítics més rellevant –i sovint passa una mica desapercebut, no?– és el primer text que, per primera vegada, institucionalitza una relació de bilateralitat entre Catalunya i l'Estat espanyol. Això..., les comissions que hi havia en l'anterior Estatut no eren relacions bilaterals continuades, eren comissions, diguem-ne, puntuals, per fer transferències o per resoldre conflictes, però no existia cap marc institucional que s'hagués de reunir periòdicament amb les funcions que té l'actual Comissió Bilateral.

Per tant, del funcionament de la Comissió Bilateral depèn en bona forma que es compleixi un dels objectius que tots els grups que vàrem dir «sí» a l'Estatut vam reclamar sempre, no?, que l'Estatut significués també la formalització d'una relació bilateral. Per tant, el segon gran objectiu és que la Comissió Bilateral funcioni, eh?, i de veritat sigui un espai de bilateralitat.

El tercer objectiu seria l'aprovació de la Llei del Consell de Garanties Estatutàries, que, com he dit abans, substitueix el Consell Consultiu, amb l'ampliació de competències i de funcions, especialment pel que fa referència als drets reconeguts en l'Estatut, l'avantprojecte del qual tenen tots els grups parlamentaris, i que espero que en les properes setmanes el Govern l'aprovi i puguem aprovar abans, fins i tot, si fos possible abans de l'estiu, la nova Llei del Consell de Garanties Estatutàries.

El quart objectiu és l'aprovació del règim jurídic de convenis a què obliga l'Estatut. L'Estatut ens obliga, en definitiva, que per llei s'aprovi el règim jurídic dels convenis.

El cinquè objectiu és incorporar la participació en tota l'activitat legislativa, i, per tant, tant en l'elaboració de lleis com en l'elaboració de plans i programes.

El sisè objectiu seria mesures necessàries per millorar la qualitat democràtica. Des d'aquest punt de vista, els he referit abans la nostra voluntat de, a partir de l'enquesta

que hem fet sobre l'abstenció, continuar amb el comitè d'experts amb unes propostes que fossin objecte de debat.

El setè objectiu seria posar en marxa el Memorial Democràtic i aprovar la Llei sobre les persones desaparegudes i les foses.

El vuitè aprovar aquest Pla director d'espais de la memòria a tot el territori de Catalunya.

El novè posar en marxa l'Institut Català Internacional per la Pau i una política pública a favor de la pau i dels drets humans.

I, el darrer objectiu seria ampliar el registre de convenis, els convenis amb els ens locals i les institucions universitàries per així poder-ne fer un seguiment i també per fer un seguiment i un registre dels diversos acords que es produeixen a les conferències sectorials.

Res més i moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, honorable conseller. Tenim ara una pausa d'uns deu minuts.

La sessió se suspèn a les... i es reprèn a les...